

112 124
 usurpatur imperii & accipiat patris extindor quome uertam
 nescio mē uirtutum tuarum uenerande princeps dephensus
 abrupta nescio utrum ad eum qd tyranus ē an quod honoras
 p̄mio parricidas. utriq; digni crucibus & dephensu uita cull eis
 effugand. non creditis sufficere uos debitum utas se suppliciu
 nisi et tu qd non liceat tribuas se ille qd non meretur accipere. Jam
 dudum a te ista per audacia p̄sumpta sunt cum ar cem iusticiae
 p̄fligato intra sti. his ad dominatum euectus suffragis quibus
 matro statuā contulisti. necesse ē amplissimi hominum
 uniuersus fouere quod fuerint, nec uoliter nisi ab emen datis
 carreguntur excessus. prodigus frontis ē qui punitore mali
 credit facinorū sectatore. iudicis conscientia constringitur
 necessitate secreta. si non putat liberum condēpnare in subiectis
 quod ipsa non dubitauit admittere. quantis sū excessibus aut quam
 uariis incrementis ad haec sentina criminū peruenisti ut tibi liceret
 ad sublimia peruenienti tantum peccare cū uellis ut probrosus
 ad potiora statuis mutares. tu libertatis sapore felle seruituti
 conmutasti ille obsequia patri debita uerit ad gladios, quā tum
 laudanda sint quae loquitis ad ueritate & ferato ore ad eum
 quid meretur pater & ingenuitas aestimate. tu absoluta colla
 iugomē ferri mae conditionis adstringis apud illum nihil p̄ualuit
 lex naturae. hoc tu circa patriā geris quod intulit hic parenti.
 In eo fortasse crudelior tu credendus qd dura imperia sub unali
 quadā morte dispensas. nec illis quib; est desiderabilis obitus quasi
 medicam manu praestas exitū. ille non passus genitorē in mundo
 subsistere pernici ictu eripueat unā lucis auctori. nescio quas sint
 criminum diuersitate discreti inter in siliceat p̄na iungen disunt.
 si te circa ciues alicuius supercili tumor eleuassit reum
 designat & laesa communitio, & priuate abiuratore m dulcedinis
 immoderata nuntiar & erectio. si ille creatorē turbo lustrasse
 aspectu genitorē in colomi habuissit & meritū parricidae uidere